

Motoristi

MOOTTORIPYÖRÄKERHO 69 RY

N:o 3 TOUKOKUU 1975

Ilmestyy: tammi-, maaliskuu-, touko-, heinä-, syys- ja marraskuussa.
Julkaisija: MOOTTORIPYÖRÄKERHO 69 ry.

MOOTTORIPYÖRÄKERHO 69 ry:n hallitus:

Puheenjohtaja

Orko Tallinen
Haminantie 21
46900 Inkeroinen

Kerhoisäntä

Henrik Budich
Kauppak. 10
Kotka

Kerhon postisiirtotili

numero on 426 781 -

Sihteeri

Kari Ahola
Mantereenkatu 2
Hämeenlinna

Toimittaja

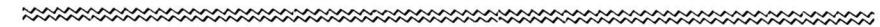
Paula Vekama
Runebergink. 6 b D
00100 H:ki 10

Kassanhoitaja

Jan-Anders Söderholm
Matkamiehentie 10 A 5
00320 Hki 32

Varajäsenet

Teuvo Koponen
Erottajakatu 6
13130 HML 13
Reino Hakala
Parolantie 18 a 15
13130 HML 13

Hei taas kaikille

Jo viimelehdessä uumoilin kesän tulevan ja Motoristin vahvasti sen myötä. Näinhän on käynyt, oikein maistuu ja tuoksu kesältä. Meillä on taas paremmat mahdollisuudet tavata toisiamme ja jälleen kiskoa samaa köyttä. Niin, että kiskotaan kaikin voimin.

Toimittaja kiittää kaikkia, avustajiaan sillä tällä kertaa lehti toimitetaan poikkeuksellisesti vain yhdellä ja oikealla kädellä. (toimittaja ollut pyörineen liikaa liikenteessä)

Parhainta alkukesää kaikille ja ajakaa varovaisesti, varovaisemmin kuin minä.

terveisin **Paula**

Aosta (Italia) – Kapelskär

Maanantai 12. pv:nä elokuuta -74 italialaisessa pikkukaupungissa kaksi Mp 69:stä Kari Liimatainen ja Arja Mannström heräävät aurin-gonpaisteeseen, tinaseppien työskennellessä pääkuoren alla, öisen ravintolakierroksen jälkeen.

Olemme olleet reissulla nyt noin kuukauden ja se on kaartunut Itäblokin ”järjestyksestä” Italian kautta Tunisian, Algerian ja Marokon ”epäjärjestykseen” ja sieltä Espanjan ja Ranskan halki takaisin tänne ”makaroonien maahan” Mont Blanc:in kupeelle Aostaan. Monenlaisia maisemia ja -teitä, joskus jopa ”teittömiäkin teitä” on mahtunut kuvaan ja kilometrejä tähän mennessä on kertynyt reilut 9300. Pyöräni 60 000 km ajettu Honda 750 on tavastaan poikkeamatta toiminut virheettömästi.

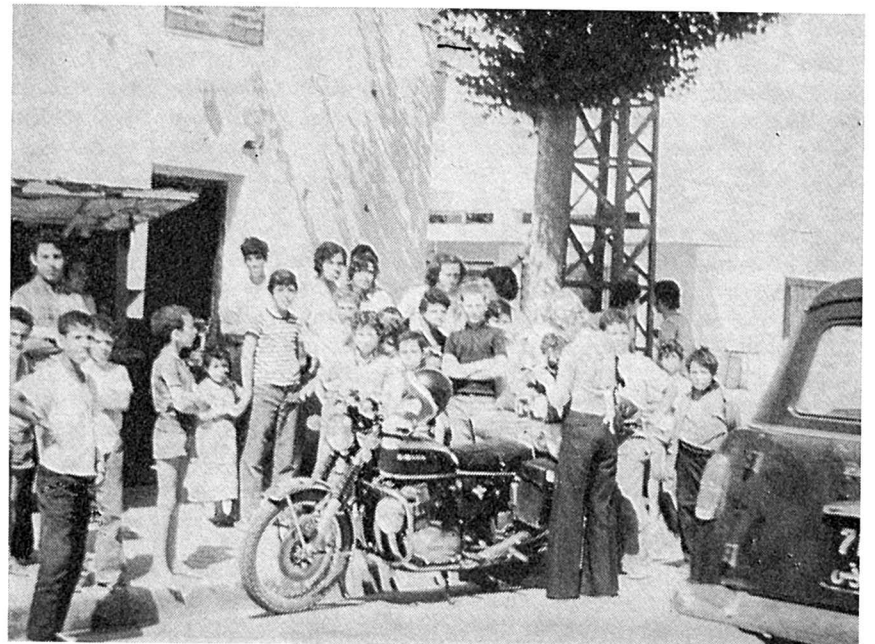
Aurinko porottaa pilvettömältä taivaalta, ja vuorille vastasatanut lumi kimaltelee hopeanhoitoisena tehden ne tosi houkutteleviksi. Olemme tehneet päätöksen ajaa huomisaamuksi Travemündeen, jonne on matkaa noin 1400 km ja aloitamme matkanteon ajamalla leirintäalueen reseptionin ohi maksamatta. (Näin huonoiksi noteerasimme Italian leirintäalueet).

Kuparisevät ovat yhä työssään, mutta käy eespäin Finski-poika edessä Grd. St. Bernardin sola, korkeutta vaivaiset 2472 m. Korkeutemme alkaa lähennellä 2000 metriä ja ympäristömme onkin muuttunut jo valkoiseksi, lämpötila alkaa myöskin lähennellä 0 as-

tetta. Uusi Aostasta ostamani AGV Ago (n. 180 mk) tuntuu lämpimältä. Edellisen samanlaisen joku mutakuono varasti Tunisissa Tunisian pääkaupungissa. Seuraus: Nokasta arviolta vasta viides nahkakeros lähtemässä.

Pääsemme todelliseen matkante-koon vasta klo 15.00 jälkeen syötyämme ensin kunnan aterian eräässä sveitsiläisessä ravintolassa. (Laskukin sen näköinen huh 50 mk). Puolen tunnin ruokalevon jälkeen kuntokin alkaa tuntua jo ihmismäiseltä ja lähdemme ajamaan hyvää mutkikasta asfalttietä kohti Berniä ja Baselia. Ajettuamme Aostasta n. 150 km kohtaamme ensimmäisen suomalaisen ajoneuvon neljään viikkoon; turisteja kuljet-tavan bussin. Ajamme heidän vierelleen ja moikkailemme heille, bussissaolijat ovat niin innoissaan äkkitapaamisestamme ja ryntäävät vasemmanpuoleisille ikkunoille vilkutteleen ym. niin että koko bussi kallistuu noin 10 astetta. (Allekirjoittaneen arvio). Melkein kaikki bussissaolijat ovat nauttineet etelän lääkkeitä ja niinpä joku innokas yrittää jopa tarjota meille paukkua ikkunasta. Jatkamme ajoamme hissukseen kauniita alppimaisemia ihailen. Mutta olemme pahasti aikataulusta jäljessä ja niinpä pistelemme Bernistä moottoritietä Länsi-Saksan rajalle 95 km n. 40 minuutissa.

Mutta kello on jo lähes 22.00 ja Iraaveen vielä vaivaiset 950 km. Alan tappaa kilometrejä tasaisella 140 km:n tuntinopeudella, mutta

parin svenskin vedettyä ohi kupla VW:llä alkaa kansallistuntoni herätä, ei svenski meitä voita eli vauhti tasainen 160 km/h, eikä VW:t enään ajele ohi. (Jotkut Porshet ja Mersut kyllä).

Öisellä moottoritiellä Saksassa on joskus jopa hengenvaarallista ajaa suurilla nopeuksilla, koska siellä likkuu yöllä paljon kuorma-autoja jotka vähän väliä ohittelevat toinen toisiaan ja näin ollen molemmat kaistat ovat tukossa. Onneksi minulla oli asennettuna yksi Hellan apukaukovoivo, joten näin tien hieman kauemmalta, mutta joskus ylämäissä sai jopa 200—300 matkalla pudottaa vauhdin 170:stä 40:een km/h.

Matkaamme siis öisellä autobanalla, ajo on yhtä samaa ohittamista ja tien jatkuvaa tarkkailua, mutta yksi hyvä puoli on korkeista nopeuksista. Kertakaan koko yön aikana en tuntenut itseäni väsyneeksi, vaan koko ajan kaikki vaistot tarkkana seuraa pimeydestä ilmestyvää tietä odottaen että kohta jotain ilmestyy eteen ja jarrut pohjaan. Yksitoikkoista 160 km ja varatankille ja odottamaan seuraavaa bensiiniasemaa. Kerran loppui bensa varatankiltakin ja jouduin käyttämään melkein kaiken 4 litran varakanisteristakin. Syynä bensiiniasemien suuri etäisyys, autobanoilla jopa 70 km.

Ajettuamme suunnilleen 900 km alkaa yht'äkkiä sataa vettä, no mikäs siinä barbourit niskaan, ja taas matkaan, mutta eikös kohta Honda ala piiputtaa ja käy loppujen lopuksi vain 2 sylinterillä. Kello 3.00 ja nilkutamme bensiiniasemalle joka on kiinni, mutta missä valot palavat. Puran koko

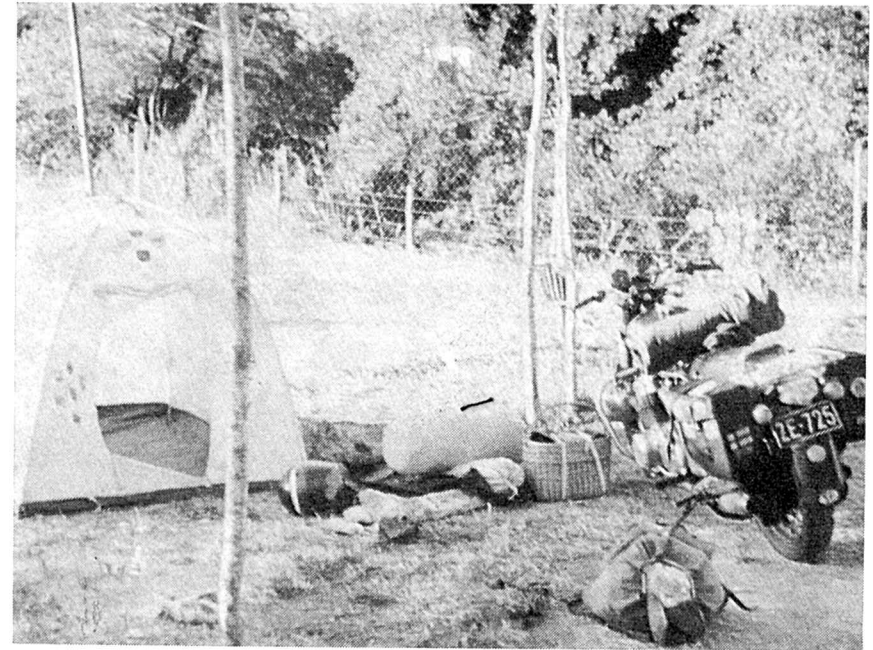
kuorman pyörän päältä, otan tankin pois ja eikös mitä, sieltähän se puola rapsuttelee kipinää suoraan runkoon, tulpanjohdon ollessa lähes täysin irti kolostaan. Noin kahden tunnin ja eräältä jenkkisotilalta saamani sähköteipin käyttämisen jälkeen pyörä on taas reilassa ja taas matkaan.

Nyt meillä on tosi kiire. Klo 9.00 lähtee lautta ja meillä matkaa jäljellä vaikka millä mitalla. En säästele bensiniä ja sitä kuluukin uskomattoman paljon jopa 11 litraa 100 km:llä, mutta tällöin matkantekokin on vauhdikasta eli täysillä silloin kun voi ja aina melkein tosiaan voi.

Saavumme hieman alakuloisina mutta suhteellisen virkeinä (tyttö nukkui kyydissä) Traaveen klo 10 maissa, mutta mieli kohentuu hieman kun kuulemme, että tänään ei ole mennytkään suomenlaivaa ja että seuraava lähtee vasta huomenna klo 18.00. Mutta nyt kotikävä on vallannut meidät ja teen päätöksen: ajan saman tien Kapelskäriin iltalautalle.

Aikaa ei ole taaskaan liiemmästi hukattavissa, matkaa on 950 km ja kaksi lauttaa. Aikaa on käytettävissä vajaat 13 tuntia. Alkutaipaleella Traavesta n. 20 km hidasti vauhtiamme edessämme ajava poliisiauto, joka saksalaisella täsmälisyydellä ajoi täsmälleen suurimalla sallitulla nopeudella, mutta loppumatka Putgardenin ja Rödbyn väliselle lautalle sujuivatkin sitten jo joutuisammin.

Ostettuamme matkaliput pääsimme aivan viimeisinä ajamaan lautan alakannelle junavaunujen sekaan, ja laivan kapteenikin kunnioitti kiirettämme lähtemällä tun-

nin kestäväälle spurtilleen välittömästi.

Tanskan alhaisia katonopeuksia "hipoen" selvitimme Tanskan 250 km:n etapin parissa tunnissa. Sitteen taas pieni lauttamatka ja olemekin jo melkein kotona, mutta ei ihan, vielä on pyöreät 700 km Kapelskäriin. Taas matkaamme katonopeuksia hipoen ja kun pysähdyimme vain tankkaustauoille niin saavuimme Kapelskäriin jo klo 22.00 eli tuntia ennen määräaikaa. Viimeiset 100 km:ä Tukholmasta alkoivat jo tuntua lähes painajaismaiselta, kun vettä satoi taivaan täydeltä ja näkyväisyys oli lähes olematon oikean hernerokkasumun hyllyessä kaikkialla, niinpä aikaa kului Tukholmasta melkein 2 tun-

tia Kapelskäriin. Viimeisillä 10:llä km:llä alkoi "kumma kyllä" tuntua siltä, että kädet ei olisi kuuluneet ollenkaan koko ruumiiseen, mutta pääasia että toimivat?

Saavuimme siis Kapelskäriin ajettuani melkein yhtäjaksoisesti 31 tuntia paria lauttaa ja pientä remonttia lukuunottamatta. Kilometrejä kertyi näinä pitkinä tunteina sievoiset 2352 ja koko reissullamme pyöreät 11.700.

Se siitä ja me lähdettiin hyttiin nukkumaan.

Pidetäänpä pojat pyöräily arvosaan toivottaa

**Liimatainen Kari Vantaa
Mannström Arja Helsinki**

Drag Racing nostaa kytkintä

Yhdysvalloissa kehittynyt ja sielä voimakkaimmin vaikuttava Drag Racing eli "kiihdytysajokilpailu" on sananmukaisesti "räjähtävä" kilpailulaji, sillä sekä kiihdytykset sinänsä, polttoaineet eräissä luokissa, että Dragstereiden eli kiihdytyskilpailuissa käytettyjen moottori- pyörien valmistus- ja kilpailukustannukset alkavat lähennellä huipputasolla yksityiselle saavuttamattomissa olevia summia. Itse kilpailu on peräti yksinkertainen: kaksi ajajaa kerrallaan kiihdyttävät seisovasta lähdöstä 1/4 mailin, eli n. 402 metrin matkan, tarkoituksenaan tietyksi ylittää maaliviiva niin nopeasti kuin mahdollista. Lähtömerkin antavat eräänlaiset liikennevalot ja maaliviivana toimii maalikameran sähköinen silmä siihen kuuluvine ajanottolaitteineen. Luokkia on käytännöllisesti katsoen lähes rajaton määrä ja jokaisella asianharrastajalla on mahdollista päästä kokeilemaan ajokkinsa kiihdyvyyttä.

USA:ssa suosituimpia ovat ns. täysveriset kilpakoneet, jotka on rakennettu ainoastaan Drag-kilpailuja varten. Hieman muunnellut maantiepyörät ovat myöskin suosittuja, ja näitä luokkia tukevat tietysti erityisosa valmistavat liikkeet, jotka näin saavat arvostusta tuolteilleen. Euroopan kamaralla ajetaan myös Drag kilpailuja, ja mm. Englannissa on luokkia, joissa vanhemmatkin maantiemoottori- pyörät kiihdyttelevät neljännesmailin matkan aikoihin, jotka saavat ns. nykyaikaiset "superpyörät-

kin" häpeämään. Myös pienimmisäkin luokissa ajetaan lujaa, 50 cc Dragster näyttää kyllä Ferrarillekin takarengasta, kun oikea mies on sarvissa. Isot erikoisdragsterit ovat nykyään melkein poikkeuksetta 2-moottorisia, onpa joukossa jo "uuden aikakauden luojakin", 3:lla Honda 750:n moottorilla varustettu vauhtihirvi, joka dynamometrissä on näyttänyt lukeman 800 hv. Kaksi- tai kolmimoottoriset dragsterit ovat poikkeuksetta kuitenkin melko painavia koneita, ja niinpä aivan viime aikoina ovat yksimoottoriset HarleyDavidsonit, nuo Drag Racingin uranuurtajat, alkaneeet jälleen tehdä 'comeback'iä. Sekä pikkuhiljaa uhkaavat 2- ja 3-moottorisia mammuttiveljiään.

Entä millaisia aikoja neljännesmaililla sitten saavutetaan? Muunnetut maantiepyörät, joista suosituimmat ovat Kawasakin ja Hondan 750-kuutioiset tahtavat matkan noin 10:ssä sekunnissa loppunopeuden ollessa hieman alle 200 km/t. Erikoiskilpakoneiden ennätys on hieman yli 8 sekuntia (loppunopeus n. 280 km/t. Mutta uusia ennätyksiä tehdään jatkuvasti, joten tuo maaginen 8:n sekunnin rajakin on enää vain ajan kysymys.

Huolimatta siitä, että koneilla ajetaan viivasuoraa rataa pitkin, vaatii laji harrastajaltaan muuta- kin kuin tasapainotaitoa ja nopeaa kaasukättä: aikaa, kärsivällisyyttä, tietoja mm. metallurgiasta ja kaasuvirtauksista palotiloissa, sekä lihavaa lompakkoa. Esimerkkinä voimme katsella hieman Russ Col-

Kontioralliterveisin
Mp.kerho 69 ry
Rallitoimikunta

linsin 3-moottorista HONDA-Drags- teria. Aikaa pyörän rakentamiseen kului n. 3 vuotta ja työhön otti jatkuvasti osaa Collinsin lisäksi pääsuunnittelija ja ammattimekaaniko. Koneeseen käytetyt materiaalit tulivat maksamaan n. 80 000 mk (jokainen kilpailu maksaa rahoitajalle useita tuhansia markkoja), ja sen kehitys on vielä alkutaipaleellaan, sillä tuo 800 hv. asettaa rajuja vaatimuksia renkaille, ketjuille ja kytkimille. Vaikka ketju joka kiihdytyksen jälkeen, on tavaihdetaan joka kiihdytyksen jälkeen, on tavallista että kone jää lähtöviivalle ketjun kappaleiden sinkoilla hehkuen pitkin asfalt-

IX Kontioralli

Kontioralli on tänä vuonna 4. 7. —6. 7. 1975. Ralli järjestetään ns. kutsurallina, johon voivat osallistua kaikki Mp.kerho 69 ry:n jäsenet sekä yksi henkilö, jonka kerhon jäsen voi kutsua. Kerhon jäsenille jotka ovat maksaneet -75 jäsenmaksun lähetetään kaksi kutsukorttia ja osanottomaksun suorittamista varten kaksi postisiirtokorttia. Ilmoittautumisaika päättyy 7. 6. 1975.

Katsastus alkaa 4. 7. klo 11.00 ja päättyy 5. 7. klo 18.00. Katsastuspaikka on Sallassa sijaitseva Shell huoltoasema. Katsastuksessa hyväksytyt saavat ajo-ohjeen rallipaikalle.

Ralissa ei ole ruoka, eikä kahvitarjoilua. Osanottajat voivat ottaa keitto- ym. ruokailuvälineet mukaansa. Kauppa-auto on rallialueella käytettävissä.

tia. Takarenkaat ovat nykyisellään jopa yli 20 cm leveitä, ja tietystikin ns. slicktyyppiä, eli aivan sileäpintoisia. Erikoiskytkimet ja 2-vaihteiset vaihdelaatikot puolestaan maksavat jopa kymmeniätuhansia markkoja.

Nelitahtisten ystäville on Drag Racing mieluista katseltavaa, sillä lukemattomien Triumphien ja Harley Davidssonien lisäksi takaavat Russ-Collins (3-moott. Honda) ja T. C. Christenson (2-moott. Norton), että Dragstereiden kuninkuusehdokkaat laulavat nelitahtisävelmää.

Milloin mahtavatkaan suomalaiset Dragsterit nostaa kytkintä.

J. Panhe ...

TALVITAPAHTUMA (Sieravuori)

Niimpä lähti menevät naiset ja miehet pyörillä 25 urhoollista ja yhteensä 76 motoristia Sieravuoren suuntiin, kauniin ilman saattelemana. Sää oli tosiaan kun se kauan kehuttu morsian harvinaisen lämmintäkin varhaiskevääksi, sehän houkuttelikin niin monen lähtemään pyörällä. Tiet oli kuivat ja lumettomat, matka sujui kuin leikki, tuntui kuin olisi päässyt kesälaitumelle.

Perillä oli iloinen vastaanotto ja pian selvittiin kämpällekin. Kave-

reita alkoi pikkuhiljaa valua paikalle ja illan mittaan oli "nave-tassa" jytä päällä ja nastaa pitkästä aikaa nähdä kavereita ja jutella talven kuulumiset. Naurua riitti ja juttu lensi, kunnes oli pakko kömpiä kämpälle nukkumaan tai nukuttelemaan. Oli siinä höytyilly illan pimetessä hiukan luntakin, muistuttamassa, että oikeastaan onkin melkein talvi tai nytten sitten tulisi se taka-talvi. Se nyt ei paljon haitannut iltahämärissä.

Aamulla sitävastoin kalpeni kas-

Maisema oli niin keväinen lauantaina.

vot viimeistään silolin, kun tuli kurkattua ulos, taivas, lunta oli tullut kaiken kaikkiaan 15 senttiä, pyörät oli siis lumen alla piilossa. Maisema oli muuttunut melko lailla. Kyllä siinä totiseksi veti poikien naamat, sillä super-pyörä ka-peella ohjaustangolla ei liene haus-kinta hommaa kuljettaa liukkaalla lumella. Sadateltiin luojaa ja tehtiin vaikka mitä, mutta ensin katseltiin kun reippaimmat lasketteli kilpaa, Pekka Holkeri muuten voitti ajalla 1,44, toiseksi tuli Veli-Matti Kirssi ajalla 1,45 ja kolmas kovanokka oli Orko Tallinen aika 1,55. Pisimmän matkan oli ajanut Rovaniemeltä Tapani Lehto matka

oli pitkä ja kivinen tie yhteensä 1217 km, mielestäni se oli mahtava saavutus, olihan silloin todella vielä kylmät ilmat.

Sieravuoressa oli kuitenkin hauskaa olla ja homma meni muutenki kaikinpuolin moitteettomasti osanottajien kiitos järjestäjille ja järjestäjät tuossa kiittää taas osanottajia.

Lähdimme siis palailemaan kotia kohti pyörinemme siinä lumessa.

Ensimmäiset kaksi kilometriä menivät hyvin kieli keskellä suuta ajaen. Sitten tulikin ensimmäinen lippa kun Wisin pyörä jäi kiinni mäkeen ja siitä kalistui nurin ja

Sunnuntaiksi maisema sitten vaihui.

Eija raukan jalka jäi pyörän alle. Eija toisen pyörän päälle ja matka jatkuu. Taas tovin kuluttua joku kaatu ja näin se matka meni Euraan asti, jolloin pohdittiin jospa isot pyörät olisi viisainta jättää Maurin hoisiin, mutta soitto liikkuvalla poliisille toi varmuuden, että isot tiet olisivat suolattu.

Matkaan taas ja hyvin se ajo sujuikin, kun tie oli tosiaan sula, mutta metsäsissä kohdissa se oli jäinen ja luminen, joten vielä pari lippaa ja oltiin Forssan Autokei-tokeitaalla hengissä ja helpottuneita, sillä siitä eteenpäin oli tie varmasti sula kotiin asti (H:linnaan).

Eurassa pohdittiin jatkaako vai eikö.

Kaiken kaikkiaan revittiin pyöriä monen monta kertaa ojasta ja työnnettiin mäkiä, kaatumisia oli kaiketi 7. Eija kesti urhoollisesti kotiin ja sairaalaan, jossa todettiin polven nivelsiteiden revenneen.

Kaikesta huolimatta kiitämme kivasta tapahtumasta ja kaikkien aikojen jännimmästä kotiinajosta.

terv. H:linnan rämäpää.

Kevään ensiajelu

Auringon noustessa ensimmäisen mailmansodan taistelulentäjä saapuu kentällä odottavan Sopwith Camelinsa luo...

Tähän tapaan voisi aloittaa, mutta saapuja oli eräs ilmavoimien ei lentävä alikessu ja paikka autotalli, missä Hän oli viettänyt kovetisen talven. Häntä oli valmistettu moneen kertaan tähän tapahtumaan. Lämmitetty, tarkastettu, koeistuttu ja nähty unissa. Nahkapukuun sonnustautuminen ketsi kauemmin kuin ennen, liekö tottumattomuutta talven jäljiltä. Vielä barbouri päälle, ja saatan Hänet käsipuolesta arvokkaasti ulos harmaaseen päivään, mikä olikin jo ehtinyt puoleen. Lämmityskäyttö, kypärä päähän, ja siten...

Hetkinen, kuinkas se taas oikein käykään, kytkin, vaihde, kaasukytkin, niinhän se kai oli, koitetaan. Hei sehän kulkee. Nyt alussa vaan varovasti ettei tule turhaa lippaa. Mitähän jos tästä suunnistaisi vähän ulos kaupunkimaisemista. Menisi vaikka maalle ajelemaan, olisi rauhallisempaa harjotella. Hissuksiin ajelen kohti ulosmenotietä, huomaan kuinka viime kesänä tutuksi tulleet liikkeet ovat ikävästi päässeet unohuttamaan, vilkun käyttö on vähän vaikeaa muistaa.

Edessä avautuu vihdoin moottoritie, nyt voisi ajella vähän kovemminkin, mutta järki sanoo: Ota rauhallisesti, olet vielä talviunessa. Hellitän vähän, vauhti laskee alle sadan, tähän alkaa su-

jua, koko talven kadoksissa ollut mukava vapauttava tunne alkaa pikkuhiljaa palata. Maisemat alkavat vaihtua mielestäni yhä nopeammin ja ajo alkaa olla tosi herkkua. Paikan tarkistus missä ollaan. Jaaha, parinkymmenen kilosan päässä taisi olla se kuppila jossa oli se tyttö, joka aina muisti hymyillä, vaikka meni sisään vettä-tippuvissa barboureissa, pitkä vesivana perässä. Poikkean kahville, mutta en näe hymytyttöä missään. Lähiessäni jatkamaan matkaa vilkaisen huoltiksen seinällä olevaa lämpömittaria, virhe, aloin heti palalla, mittari mokoma näytti +2°. No, on puvun alla lämmin ja BEMU rouskuttaa... lauleskelin mielessäni, ääneen en uskaltanut, oli muitakin paikalla. Lähdän jatkamaan matkaa, asfaltti kulkee alla, ja HÄNKIN tuntuu nautiskelevan talven loppumisesta. Silmiini sattuu mukavan näköinen sivutie, siitähän pääsee toiselle päätielle ja sitä pitkin takaisin kotiinpäin.

Käännyin siis muutta mutkitta sille. On vähän lipoista, läntikästä jäätä vähän siellä ja täällä, siittääpäs olla tarkkana. No kaikki päättyy aikanaan ja niin tulee tuo toinen päätie vastaan. Kyltti kertoo Tampereelle olevan matkaa 35 km. Paljonkohan mittari näytti lähtiessäni? Oho, taitaa tulla parisataa täyteen ennenkuin ollaan kotona. Onpas matka vierähtänyt. Tie on tuttu, sitä on sahattu useampanakin kesänä sentään moneen kertaan. Tuon mutkan jälkeen alkaa taas moottoritie, tai-

dankin mennä vanhan tien kautta, olisi ikäänkuin rattoisampi ajella. Jännitys joka valtasi minut lähtiessäni, on jäänyt jonnekin matkalle, tuntee kuinka vanha mukava vaellusvietti on ruvennut heräileen, täytyykin kotona tarkistaa koska niitä menoja taas olikaan. Sinähän se avautuu silmien edessä kaupunki nimittäin. Kaupunkiajo tarvitsee viimeistelyä, huomaan vilkun käyttö on edelleen niin ja näin, mutta kyllä se siitä kesän mittaan alkaa sujua. Kotinurkkiin ajo keskustasta sujuu nytkin vaikka silmät kiinni, pitäisiköhän ensi kesänä vähentää tuota turhaa pyörimistä kaupungilla, vaikkak ei siitä enenkään ole minua päästy moit-

timaan. Autotallin ovi on edessäni pyörä seisontatuelle, itse pois pyörän päältä, kypärä pois päästä, vilkaisu peiliin, kukahan tuo ilosesti hymyilevä kaveri oikein on, tallin ovi auki, ja saatan Hänet kohteliaasti sisään. Sisällä on pieni ääni, joka sanoo: Tätä vaan, ja ikää, niin hyvä tulee.

Ensimmäisen maailmansodan taistelulentäjä (ilmavoimien alikessu) poistuu kentältä (autotalli) ja kenttähenkilökunta (naapurin pikupojat) kuulevat hänen mutisevan mennessään: "Kirottu olkoon Esteri lumineen, ja hengenheimolaisineen. Jonakin talvena minä vielä näytän sinulle."

EL

Tervehdys kaikille

Talven mittaan on ollut puhetta kerhon hallituksen kokoontumisissa, että naistoimikunta järjestäisi nyt tulevana kesänä MP-69 nimissä olevan rallin, onhan sitä kaavailtu myös naistoimikunnan kokoontumisissa, mutta kyllä se tällä hetkellä näyttää siltä että Suomen maassa on liikaa erilaisia ralleja. Katson täysin aiheettomaksi järjestää rallia, mikä on helppo järjestää puheissa mutta ei käytännössä. Siinä on niin paljon hommaa löytää sopiva paikka ja sitten henkilöitä, jotka ovat vastuussa jos jotain sattuu, esimerkiksi metsäpalo ym. Rallipaikan siivoamiseen ei yleensä ota kukaan osaa, ei edes osanottajat ja koska kerhos-

samme ei ole siivouksesta kiinnostuneita ihmisiä, ei naistoimikunnan tytöt aio ottaa vastuulleen kyseistä rallia. Ehdotan että kerholaiset pitäisi yhteyttä toinen toisiinsa ja keskenänsä sopsivat missä milloinkin, esim. leiripaikoilla kokoontumisista, silloin ei joudu maksamaan kuin oman leirimaksunsa ja pyöränosalta noin pari markkaa ja saa tavata ne pyöräkaverinsa, joiden kanssa muutenkin yhdessä on. Oli se ralli Kontio tai Kokko niin kuitenkin siellä ollaan samojen seurassa. Voi ottaa omat evänsä, eikä tarvitse syödä 25:—hernesoppaa, tarkoitan tällä nykyisin olevia rallimaksuja, joihin yleensä sisältyy äsken mainittu so-

MYYDÄÄN:

- uudenveroinen "Halvarsson" nahkapuku koko 56 sininen hinta 330,00 mk (uuden hinta 570,00 mk)
- tankkilaukku, vähän käytetty, hintaan 55,00 mk
- suojalasit, triplex-lasia, kulmikkaat, nahkareunuksin hintaan 20,00 mk
- Kawasaki 500:n (H-1) korjaamokäsikirja (in English) hintaan 25,00 mk
- munuaisvyö, elastinen, koko M hintaan 15,00 mk
- Japanilaisten pyörien (mm. YAMAHA 350 ja KAWASAKI 500) sytyspuolia hintaan à 10,00 mk
- alkuperäisiä korkeita ohjaustan-

panpahanen, ja ne jotkut resukat, jotka ovat sammahtaneet on se soppa-aika mennyt jo ohi, joten saa taas todeta, että maksoi niin paljon eikä saanut mitään sen vastineeksi.

Joten eiköhän aleta pitämään yhteyksiä vähän paremmassa kunnossa ja kokoonnutaan sopivalla porukalla tuolla luonnon helmassa, pidetään siis teemana MINNE TUULI KULJETTAA.

Tulevana syksynä voisi järjestää jotain hupaisan hauskaa. Iltamien merkeissä tietenkin, sillä täytyisi kai kruunata v. 1975 miesmotoristi, edellinen on kantanut viittaansa arvokkaasti ja ansaitusti. (Hyvää kesän jatkoa kaikille MP-69 ry. jäsenille.)

Toivoo: **Raili Toivanen**

- koja isoihin japseihin à 12,00 mk
- Kawasaki 900:n alkuperäinen umpio hintaan 20,00 mk
- kauhukahva hintaan 20,00 mk.

Kauppaja olisi
Jyrki Saari
Horninpuistokatu 6 a
24 100 Salo 10

- AJS/Matles mäntiä, renkaita, tiivisteitä, venttiilejä, laakereita, vaihdelaatikon ja rungon osia, käsikahvoja, vaijereita, sähkölaitteita ym. sekä myös käytettyjä osia.
- MZ mäntiä, renkaita, stefoja, laakereita, jalkatappeja, pensahanoja, satula, peltiosia, sportin runko sekä vaijereita käteville vaijerintekijöille, esim. ilmavaijeri—pikakaasuvaijeri hintaan 20,00 mk/4 kpl.
- Royal Enfield ja Simson mopon mäntiä—renkaita
- Amal, Lucas, Miller ja Wipac osia.
- Koneita: AJS 7 R, BSA B31, Royal Enfield Clipper, Triumph T 100 ss,
- Velicette MAC.
- Moottorisahan tulppia 25,00 mk/10 kpl.
- Honda 450—67+ osia varaosiksi hintaan 600,00 mk.

Kari Palenius
Rekolantie 23—25
01400 Vantaa 40
puh. kot. 90/8748874

Myydään moottoripyörän sivuvauvu. Läh. Leo Kokko 46900 Inkeroinen puh. 951-71716

Heipparallaa

Kevättä ilmassa on myös täällä Pohjois-Hämeessä. Pyöriä on alkanut vilistä katukuvassa. Pyörätoimintaa on Tampereella ollut ilahduttavan paljon jo näin alkukeväästä. Kuin jonkin kumman innostuksen saamina ovat Tampereen motoristit puhjennet toimintaan paikalliskerhon aikaansaamiseksi. Perustava kokous pidettiin helmikuun 17. pnä kahvila Tikankolossa Tampereella ja paikalle oli saapunut peräti 18 paikallista ja lisäksi vieraina MP -69:n puheenjohtaja Orko Tallinen ja sihteeri

Kari Ahola. Kokouksen kulku oli leppoisaa ja alkukankeuksista selvitettiin hyvin. Kerhon nimeksi hyväksyttiin moninaisten nimimuunnosten jälkeen Pirkanmaan Matkamotoristit. Lisäksi valittiin kerholle kolmihenkinen johtoryhmä. Puheenjohtajana toimii Matti Lehto, sihteerinä Kari Rantanen ja rahakirstun kannella istuu Leila Salminen. Orko Tallinen esitelmöi jo perustetuista kerhoista ja niiden toiminnasta, joidenlaista toimintalinjaa myös Pirkanmaalla päätettiin toteuttaa. Kiitokset sekä Or-

Perhepotretti perustavasta kokouksesta.

Kokouksen osanottajat hiljentyneinä kuulemaan Orko Tallisen esitelmää.

Raili ja Pepe toivottelee hauskaa kesää.

kolle että Karille mielenkiintoisista esitelmistä.

Tämän jälkeen on ollut pari keskusteluiltaa Sorin nuorisotalolla, Sorinkatu 1:ssä Tampereen pää-Kesöihin takana. Näitä kokoontumisia jatketaan pitkin kevättä. Päivä on siis parittoman viikon

maanantai klo 19.00. Kaikki asiasta kiinnostuneet mukaan. Ohjelmassa on vapaata keskustelua ja luvassa on myös diaesityksiä eri rallimatkoilta.

Hyvää kesää toivoen ja toivotellen

Lasse Suhonen

Malti on valttia liikenteessäkin!